

XIII

*Soudce Ti se snaží zprostit viny džbán a vějř;
obviní lžící.*

Ti čekal na odpověď od nadřízených, a tak měl trochu času, aby prozkoumal nálevy oblíbené v Si-fu a obzvláště ten osudný čaj, servírovaný v pavilonu u jezera. Za úsvitu sešel k lotosovému rybníku, kde si chtěl zrekapitulovat vše, co o tom večeru ví. Chvíli si z konce zakřiveného mostu prohlížel půvabnou stavbu, kde se odehrálo to tiché a stejně tak neúprosné drama.

Protagonisté, zasažení nakažlivou ztrátou paměti, nebyli s to mu říci, kde kdo seděl. Protože si ti pánové vzpomínali jen na úsek zahrady, který viděli otevřeným oknem, a někteří z nich na jméno jejich protějšku u stolu, bylo na soudci, aby zrekonstruoval stolní společnost podle útržků vzpomínek každého z nich.

Větve vrb vysázených na břehu se téměř dotýkaly vzdušných listů lotosu, což vytvářelo iluzi zeleného, rostlinného a naprosto poklidného světa. Ti přešel most, dorazil na ostrůvek a vešel do altánu, který zabíral jeho větší část.